

Korte overweging afsluitend met een vrij verhaal en daarna orgelspel

Lieve mensen jong en oud, gemeente van de opgestane Heer

Het Paasverhaal, de opstanding, wat kunnen we er in de deze Covid-19 tijd nog mee?

Heeft het nog betekenis voor ons?

Deze vraag is mij de laatste weken herhaaldelijk gesteld.

Tot in een kort interview afgelopen week met onze burgemeester Ton Strien toe.

Want het is toch het Hoogfeest voor de Christenen?

Jazeker, dat beaam ik, althans voor mij.

En als je Christenen vraagt naar de betekenis, dan wordt er gezegd:

De Heer is waarlijk opgestaan!

Voor binnenkerkelijk taalgebruik duidelijk, maar als we dieper doorvragen, dan komen we vaak bij cliché antwoorden.

Een buitenstaander snapt er dan niet veel van.

En gaat het daar nu juist niet om: om buiten de kerk ook uitleg en betekenis te geven aan Pasen?

Dat brengt me ook gelijk bij de vrije vertelling van vanmorgen van het Paasverhaal.

Mede ingegeven door het schilderij van Martin Haas en omdat de vier evangelisten het Paasverhaal verschillend hebben beleefd en verteld.

Dat is lastig, want dan is snel de vraag: wat is nu waar?

Maar wat waar is speelt al vanaf de opstanding. Ook nu worstelen velen er mee.

Terwijl ik zelf denk: je moet voorbij aan die vraag wat is waar!

Ook in onze tijd, waarin we menen dat alles maakbaar is.

De vier evangelisten leren ons al dat een ieder het Paasverhaal anders beleefd.

De vrouwen, de leerlingen, later de Emmaüsgangers.

Ook nu beleven we het ieder verschillend.

Met geloof en ongeloof.

Maar onlangs las ik ergens: Pasen betekent: de dood, van de oude manier van zijn, van hoe je bent, hoe je doet, denkt en leeft, dat achter je laten.

Het is een nieuw begin in je eigen leven en je leven met God.

Wat kun je met het Paasverhaal in deze tijd mee?

Dan zeg ik, net als afgelopen donderdag tegen de burgemeester:

Je kunt niet om het lijden, het kruis van Goede Vrijdag heen.

Jezus droeg zijn kruis Ook nu lijden nog veel mensen aan het leven, dragen een kruis, soms letterlijk achter Jezus aan.

Oorlogen, misbruik, honger.

Leven dat een uitzichtloos bestaan is.
Jezus stierf en werd met zorg in het graf gelegd.
Na drie dagen staat hij op!
Die drie dagen mag je ook symbolisch zien.
Als een tijd waarin je nadenkt, net als de leerlingen: wat is mij of ons
overkomen, hoe moet het verder?
En dan wordt de steen voor het graf weggerold.

Mag ook jij als het ware uit het graf komen.
Opnieuw opstaan en kijken naar mogelijkheden in plaats van onmogelijkheden.
Het oude in het graf achterlaten, omdat Jezus ons daarin tegemoet komt door
de kracht van Gods liefde. Want die liefde van God is sterker dan de dood.
Die liefde van God doet je opstaan.
Tegen alle vanzelfsprekendheden in, ook van deze coronatijd.
Waar ook veel mensen aan lijden.
Ook voor ons is de steen weggehaald.
En geeft daarmee perspectief aan een nieuw begin.

En die steen van het graf?
Weet je wat ermee gebeurde?
Die...is daar eeuwen blijven liggen.
Maar op een dag was er een bakker.
Hij zocht een molensteen en vond de oude steen.
Zonder al te veel moeite kon hij er een molensteen van maken.
Op de kar, getrokken door twee ezels werd de steen naar de bakkerij gereden.
Sinds die dag gebruikte de bakker de steen voor het malen van graan tot meel.
Jaren was de steen in gebruik.
Maalde dagelijks graan en zorgde zo voor het brood voor de mensen.
Maar toen...bleef de regen uit.
Er brak een lange droge tijd aan.
Oogsten mislukten.
Het graan raakte op.
En op een dag maalde de bakker het enige graan dat nog over was.
Hij wist dat dit de laatste broden werden.
Daarna zou het honger worden.
Maar vreemd, er was iets aan de hand.....
Tijdens het malen bleef er maar meel onder de molensteen vandaan komen.
Het graan had allang op moeten zijn.
Maar toch bleef het meel stromen.
De bakker begreep het niet.
Niemand begreep het.
Maar het belangrijkste was.....
er was nu genoeg brood voor iedereen.
Zolang de droogte duurde, kwam er meel onder de molensteen vandaan.
Zo bleef er genoeg brood voor iedereen.
Toen de droogte voorbij was, werd alles weer gewoon.
Het meel kwam niet meer vanzelf.
Maar toen er jaren later weer droogte kwam, herhaalde zich het wonder van de steen. En elke keer als er honger dreigde, bleef het meel onder de steen vandaan stromen. Zo had iedereen genoeg.
Geleerden die de steen onderzochten, konden alleen maar vaststellen:
Deze steen kent het geheim van het leven.
Van en voor al die mensen en kinderen, die weten te leven en te delen van Gods liefde.
En zo kon de weggerolde steen van het graf nog heel lang doormalen, als mensen maar willen leven vanuit Gods liefde.
Amen

Lied 625: 1, 2 en 3 voorganger leest tekst, organist speelt melodie